

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7Csp/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123302510
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6123302510.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/57/2023

– 2 –

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpenému JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie sumy 3.782,44 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

7Csp/57/2023

– 2 –

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

7Csp/57/2023

– 18 –

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená dňa 20.04.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica, ako upomínaciemu súdu (ďalej len „upomínací súd“), domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.782,44 Eur z titulu istiny, vyčísleného zmluvného úroku v sume 1.728,37 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.999,02 Eur od 11.02.2021 do 22.11.2022, vo výške 5,00 % ročne

zo sumy 3.849,08 Eur od 23.11.2022 do 16.03.2023, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.782,44 Eur od 17.03.2023 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) poskytol žalovanému na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.10.2018 pod číslom úverového účtu: 3157596221 a reg. číslom: 143610911251018 (ďalej len „úverová zmluva“) úver vo výške 5.150,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Úverová zmluva bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Za podpisy strán úverovej zmluvy sa považujú podpis, dokumentované vyjadrenie súhlasu bezpečnostným prvkom, ktorý bol žalovanému pridelený pre využívanie služieb Nonstop Banking alebo dokumentované vyjadrenie súhlasu niektorej zo strán úverovej zmluvy prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, o ktorej skutočnosti svedčí výpis z úverového účtu žalovaného. Pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia pravidelných mesačných dojednaných splátok. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve pôvodného veriteľa svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, pôvodný veriteľ v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade „s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením: Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 20.01.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplataenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 03.02.2021. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7 dňovej lehote od doručenia Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči pôvodnému veriteľovi sa tak od 11.02.2021 dostal do omeškania so zaplataením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a ním ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.10.2022 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplataeného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená jemu, t.j. ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný bol vyzvaný jeho právnym zástupcom na zaplataenie dlžnej sumy z titulu nesplataeného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 216,58 Eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. V tomto konaní si tak uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplataenej dlžnej istiny úveru vo výške 3.782,44 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. Zároveň si v konaní uplatňuje voči žalovanému aj nárok na zaplataenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením žalovaného započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. O žalobe žalobcu rozhodol upomínací súd platobným rozkazom Sp.zn.: 6Up/739/2023 zo dňa 04.05.2023, proti ktorému žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením. V odpore, ktorý bol doručený upomínaciemu súdu dňa 18.05.2023 žalovaný uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s odkazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v zmysle ktorého veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Následne podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splataenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov a príjmov, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Ďalej poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Táto neobsahuje obligatórnu

náležitost' „podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru“ a tiež obligatórnu náležitosť „podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Žalobca síce v žalobnom návrhu ďalej uvádza, že si uplatňuje iba zostatok nesplatennej istiny, avšak zo žaloby nie je zrejmé, akým spôsobom pôvodný veriteľ započítal doteraz vykonané platby. Nakoľko pôvodný veriteľ podľa jeho názoru nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nakoľko došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, nakoľko je tiež v rozpore s § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný ešte uviedol, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, nakoľko v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takomto prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“ a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, nakoľko neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca súčasne nepreukázal doručenie tretej upomienky a preto došlo k postúpeniu tzv. živého úveru a teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom. Tiež nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta, a preto aj z tohto dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, keď namietal, že potom žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný cituje ďalej celé znenie § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozsudok Sp.zn.: 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, uznesenie Sp.zn.: 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 a to v súvislosti ohľadne spôsobilého predmetu postúpenia podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, ako i „rozhodnutie“ Krajského súdu Prešov Sp.zn.: 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019. Súčasne v odpore uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Na základe výzvy upomínacieho súdu zo dňa 29.05.2023 podľa § 14 ods. 1. ods. 2 a ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní (ďalej len „ZoUK“), žalobca podal včas návrh na upomínací súd na pokračovanie v konaní a súčasne i vyjadrenie k odporu žalovaného. Návrh na pokračovanie v konaní a vyjadrenie k odporu žalovaného bolo upomínaciemu súdu doručené dňa 14.06.2023. Vo vyjadrení žalobca uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe vyjadrenia predkladá dokumenty pôvodného veriteľa, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím úverovej zmluvy bola preverovaná úverová zaťaženosť žalovaného, pričom žalovaný pôvodnému veriteľovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol pôvodným veriteľom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácania, resp. omeškania so splácaním úverov poskytnutých žalovanému od iných bankových domov. Z uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola pôvodným veriteľom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. V žalobe už uviedol, že v súlade „s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením: Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu 21.01.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 03.02.2021. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru bol zároveň žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 26.11.2020 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná

výzva bola žalovanému doručovaná dňa 26.11.2020 pod číslom zásielky: D., keď mal za to, že týmto preukázal, že pôvodný veriteľ dňa 26.11.2020 a dňa 21.01.2021 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko bol žalovaný napriek výzve banky viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho dlhu voči banke, t.j. pôvodnému veriteľovi, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“. K postúpeniu pohľadávky došlo tak riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v spore. Spôsob doručovania a aj tzv. fikcia doručovania bola upravená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPÔŽIČKA fyzickým osobám – občanom, konkrétne v čl. VII. bod 1.. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (uznesenie Najvyššieho súdu SR Sp.zn.: 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR Sp.zn.: 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011).

4. Nakoľko žalobca na upomínací súd podal včas návrh na pokračovanie v konaní, upomínací súd postúpil predmetnú vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie dňa 15.06.2023, keď o postúpení upovedomil strany prostredníctvom právnych zástupcov.

5. Žalobca po postúpení veci doručil už tunajšiemu súdu (ďalej len „súd“) podanie dňa 11.07.2023 v ktorom uviedol, že pokiaľ žalobca preukazuje splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“ s odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiaden text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, keď táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov Sp.zn.: 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019, z ktorého žalovaný vo svojom vyjadrení cituje text, s tým, že táto výzva tiež neobsahuje žiaden text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 „zákona o bankách“. Podľa jeho názoru za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 „zákona o bankách“ nemožno tak považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, nakoľko neobsahujú upozornenie na postup podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, čo potvrdzuje i rozsudok Krajského súdu Košice Sp.zn.: 1Co/301/2019 zo dňa 21.05.2020, z ktorého žalovaný v tomto vyjadrení cituje. Opätovne zopakoval, že vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ, pričom žalovaný sa opätovne v tejto súvislosti odvolal na rozsudok Súdneho dvora EÚ uvedený v odpore proti platobnému rozkazu, má byť nevyhnutne odôvodnená. Opätovne zopakoval, že tretiu upomienku, ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony čím žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, keď v tejto súvislosti poukázal na „rozhodnutie“ Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 Sp.zn.: 6Co/26/2017, z ktorého v tomto vyjadrení cituje. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ďalej poukázal na „rozhodnutie“ Krajského súdu Žilina zo dňa 26.04.2018 Sp.zn.: 10Co/84/2018, z ktorého v tomto vyjadrení cituje. Pokiaľ žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok, pričom poštový podací hárok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie tretej upomienky, žalobca tak nepreukázal ani odoslanie a ani doručenie tretej upomienky. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 Sp.zn.: 43CoCsp/18/2021, z ktorého žalovaný v tomto vyjadrení cituje. Nakoľko neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, keď tretiu upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, žalobca tak nepreukázal, že boli naplnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 „zákona o bankách“, a tak v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, keď v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 06.05.2021 Sp.zn.: 9CoCsp/6/2021, z ktorého v tomto vyjadrení cituje, tiež rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.07.2021 Sp.zn.: 19CoCsp/17/2021, z ktorého tiež v tomto vyjadrení cituje. V súvislosti s naplnením

zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách poukázal ďalej navyše oproti odporu proti platobnému rozkazu na ďalšie rozhodnutia, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne uznesenie zo dňa 20.11.2019, Sp.zn.: 1Obdo/92/2018, v ktorom tento uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 „zákona o bankách“ sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 „zákona o bankách“ boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Z dôvodov uvedených v odpore proti platobnému rozkazu a v tomto vyjadrení žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

6. Na to súd výzvou zo dňa 07.08.2023 vyzval žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu na doplnenie skutkových tvrdení v zmysle § 150 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a to v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Táto výzva bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu dňa 09.08.2023. Vo výzve súd vyzval žalobcu, aby doplnil skutkové tvrdenia a preukázal, že právny predchodca žalobcu pred uzatvorením zmluvy o úvere so žalovaným konal s odbornou starostlivosťou a posúdil schopnosť žalovaného úver splácať. Všeobecné konštatovania žalobcu uvedené vo vyjadrení k odporu s odkazom na listinné dôkazy súd považoval za nedostačujúce v časti preukázania skúmania bonity dlžníka (§ 132 CSP). Súčasne súd vyzval žalobcu na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru pred samotným zosplatnením. Súčasne upozornil žalobcu, že predložený doklad o doručení výzvy zo strany žalobcu žalovanému preukazuje doručenie inému adresátovi, nie žalovanému. Tiež žalobca bol upovedomený, že samotný poštový hárok sám o sebe ešte nepreukazuje, že došlo k dňu doručenia zásielky aj do dispozičnej sféry žalovaného na adresu uvedenú v zmluve.

7. Na túto výzvu reagoval žalobca podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 14.11.2023. V tomto vyjadrení žalobca poukázal na to, že k „Tretej upomienke“ predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky: RF362736155SK dňa 26.11.2020. V súvislosti s doručovaním zásielok spotrebiteľovi poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne „uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011“. Súčasne k tomuto vyjadreniu, resp. doplneniu predložil výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaný prevzal predmetnú upomienku dňa 30.11.2020. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného poukázal na dokumenty, ktoré už predložil do súdneho spisu s tým, že z týchto dokumentov vyplýva, že pred uzatvorením zmluvy žalovaný pôvodnému veriteľovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol pôvodným veriteľom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, kde boli zisťované prípadné nesplácania, resp. omeškania žalovaného so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Zopakoval, že je tým zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola pôvodným veriteľom posúdená riadne so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. K vyjadreniu zaslal opätovne listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovaného, ktoré však už do súdneho spisu doložil s predchádzajúcimi podaniami.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.11.2023. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 20.09.2023, tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil už uvedeným podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 14.11.2023, ako dôvod neúčasti uviedol pracovnú zaneprázdnenosť a nenvyšovanie trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania, nepožiadaval však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasil s rozhodnutím vo veci vo svojej neprítomnosti, ako i v neprítomnosti žalobcu, právny zástupca žalovaného sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 20.09.2023, tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 16.11.2023, ako dôvod uviedol dodržanie zásady hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní, nepožiadaval však tiež zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasil s vyhlásením rozsudku vo svojej neprítomnosti, ako i v neprítomnosti žalovaného, keď za vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie, súd na tomto pojednávaní vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a v neprítomnosti právnych zástupcov strán sporu, keď postupoval podľa § 180 CSP.

9. Na základe listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil v konaní, žalovaný v konaní nepredložil žiadne dôkazy a ani neoznačil žiadne dôkazy na vykonanie, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol.

10. Dňa 26.10.2018 uzatvorili Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava ako banka na jednej strane (ďalej len „pôvodný veriteľ“ alebo „banka“) a žalovaný ako dlžník na strane druhej Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „reg. číslo: 143610911251018 (ďalej len „úverová zmluva“, alebo „zmluva“), keď zmluva bola uzavretá cez službu: NONSTOP BANKING prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, teda elektronicky. Podľa čl. I. ods. 1. Základné podmienky: zmluvou sa banka zaviazala poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky ako spotrebiteľský úver a dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky, ako aj dohodnuté sankcie pre prípad porušenia jeho povinností a rovnako splniť si ďalšie záväzky podľa zmluvy a to za podmienok dohodnutých v zmluve. Úver bol poskytnutý ako spotrebiteľský úver – VÚB Pôžička bezúčelová. Výška úveru stranami bola dojednaná na sumu 5.150,00 Eur s tým, že čerpanie úveru bolo dojednané jednorazovo na deň 26.10.2018. Úver bol poskytnutý pri dojednaní úrokovej sadzby za úver 11,90 % ročne (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru. Žalovaný ako dlžník sa zaviazal úver splácať v 95 anuitných splátkach so splatnosťou prvej dňa 15.11.2018 s dojednaním frekvencie anuitných splátok mesačne. Doba trvania zmluvy bola určitá, 95 mesiacov. Mesačná anuitná splátka činila 83,64 Eur, poistenie nebolo dojednané. Výška úrokovej sadzby bez zľavy z voliteľnej služby bola dojednaná 13,90 % ročne a bola platná ku dňu schválenia úveru. Vtedy mesačná anuitná splátka bez zľavy z voliteľnej služby činila 89,30 Eur, keď ani v tomto prípade poisťné nebolo dojednané. Bola tiež poskytnutá zľava z titulu voliteľnej služby vo výške 2,00 % ročne. Žalovaný ako dlžník sa zaviazal splácať úver mesačnými anuitnými splátkami riadne a včas a to vo výške a termíne splatnosti uvedených v Základných podmienkach, včítane všetkých ostatných peňažných záväzkov, pokiaľ vzniknú podľa zmluvy, formou podľa jeho výberu a to inkasom z účtu pre čerpanie bežného účtu, resp. iného účtu určeného pre splácanie úveru. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená 12,78 %, celkové náklady dlžníka sú vyčíslené na sumu 2.847,30 Eur, výška poplatku za poskytnutie úveru je uvedená 51,50 Eur, výška mesačnej anuitnej splátky 83,64 Eur, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti úveru 95 mesiacov, výška úveru 5.150,00 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru je vyčíslená na sumu 7.997,30 Eur z toho na istine 5.150,00 Eur a celkových nákladov dlžníka 2.847,30 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy z voliteľnej služby je uvedená 15,02 %, vtedy celkové náklady dlžníka sú vyčíslené na sumu 3.385,00 Eur, poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný 51,50 Eur, výška mesačnej anuitnej splátky 89,30 Eur, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti úveru 95 mesiacov, výška úveru 5.150,00 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je vyčíslená na sumu 8.535,00 Eur z toho na istine 5.150,00 Eur a na celkových nákladoch dlžníka 3.385,00 Eur. Podľa čl. I. ods. 5. Základných podmienok: v prípade nesplácania úveru, resp. v prípade nesplnenia si dojednaných povinností je veriteľ oprávnený v súlade s podmienkami podľa písm. b/ vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru z dôvodov, spôsobom a za podmienok upravených v čl. VIII. podmienok. V zmluve je uvedená adresa trvalého pobytu žalovaného: C. XXXX/XX, XXX XX C., korešpondenčná adresa: C. XXXX/XX, XXX XX C.. Zmluva bola žalobcom dokladovaná.

11. Žalobca v konaní predložil ďalej Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Údaj o hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov k spotrebiteľskému úveru a údaj o hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov k spotrebiteľskému úveru bez zľavy z Voliteľnej služby.

12. V konaní žalobcom boli predložené i Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.03.2018, kde v čl. VIII. sú upravené Podmienky predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) a iné podmienky, keď z ods. 1. tohto čl. vyplýva, že banka je oprávnená požadovať vrátenie celej pohľadávky s príslušenstvom pred dátumom konečnej splatnosti úveru dohodnutým v zmluve a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak počas trvania zmluvy nastane akýkoľvek z dôvodov uvedených v tomto čl. a v tomto ods. podmienok, konkrétne podľa písm. a/, ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou jednej anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace, zároveň bol na zaplatenie písomne vyzvaný a súčasne upozornený na zámer uplatniť právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru bankou, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní. Komunikácia, doručovanie a vyhlásenia sú upravené v čl.

IX. týchto podmienok (ďalej len „VOP“). VOP nadobudli platnosť dňom ich zverejnenia, účinnosť dňa 01.03.2018.

13. Žalobca ďalej v konaní predložil i Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPÔŽIČKA fyzickým osobám – občanom, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.07.2016 a ktoré mali upravovať ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán.

14. Žalovaný ako dlžník požiadal o poskytnutie úveru žiadosťou zo dňa 25.10.2018 cez službu: NONSTOP BANKING, keď žiadosti bolo pridelené číslo: 143610911251018, identifikačné číslo klienta: 6905148283, číslo nákladového strediska: 10043. Zo žiadosti vyplýva, že touto žiadosťou žalovaný požiadal o úver 5.150,00 Eur s dobou splatnosti úveru 95 mesiacov, keď zo žiadosti ďalej vyplýva, že v tomto čase bol zamestnaný od 10/2018. V žiadosti je uvedená adresa trvalého bydliska žalovaného: C. XXXX/XX, XXX XX C., korešpondenčná adresa: C. XXXX/XX, XXX XX C..

15. K zmluve o úvere mala byť uzatvorená medzi stranami i Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva dňa „25.10.2018“ cez službu: NONSTOP BANKING, na základe ktorej sa strany úverového vzťahu dohodli, že spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“, reg. číslo 143610911251018 medzi VÚB, a.s. a spotrebiteľom alebo spory, ktoré zo zmluvou budú súvisieť (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa jeho rozhodcovských pravidiel Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie so sídlom: Slovenská banková asociácia – SRS, E. XX, A. F. G., XXX XX A., webové sídlo: H. a adresou pre elektronickú komunikáciu: I..

16. Žiadosťou zo dňa 26.03.2020, ktorá bola doručená pôvodnému veriteľovi, t.j. banke dňa 26.03.2020 žalovaný požiadal banku o zmluvnú dokumentáciu k pôžičke, číslo zmluvy: 143610911251018 „o sume 5.150,- Eur“.

17. Výzvou zo dňa 26.11.2020 označenou ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ banka, t.j. pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že ku dňu 26.11.2020 eviduje pohľadávku voči žalovanému po lehote splatnosti v celkovej výške 220,64 Eur, z toho na istine 76,49 Eur, na úrokoch 131,80 Eur, na úrokoch z omeškania 0,35 Eur a na poplatkoch 12,00 Eur. Súčasne pôvodný veriteľ vyzval touto výzvou žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, keď v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaný ako dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Bol tiež upozornený na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere. O doručovaní tejto výzvy žalovanému žalobca predložil výpis z podacieho poštového hárku Slovenskej pošty, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica (č.l. 169 spisu), z ktorého vyplýva, že táto výzva bola pre žalovaného odoslaná na pošte pod č. D. na adresu C. XXXX/XX, XXX XX C., keď na predloženej poštovom podacom hárku chýba denná pečiatka pošty i podpis zamestnanca, avšak k tejto zásielke žalobca predložil i Sledovanie zásielok Slovenskej pošty (č.l. 170 spisu), z ktorého vyplýva, že predmetná zásielka bola doručená žalovanému dňa 30.11.2020.

18. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.01.2021 pôvodný veriteľ, t.j. banka vyzval žalovaného, resp. oznámil žalovanému, že pohľadávka banky z titulu zmluvy o úvere reg. č. 143610911251018 zo dňa 26.10.2018 sa dňom 21.01.2021 stala predčasne splatnou, teda pôvodný veriteľ týmto dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru včítane príslušenstva so zostatkom 4.502,05 Eur, z toho na istine 4.289,50 Eur, na úrokoch 211,28 Eur, na sankčných úrokoch 1,27 Eur. Pôvodný veriteľ, t.j. banka súčasne touto výzvou vyzvala žalovaného na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy na účet špecifikovaný v tejto výzve. Žalobca predložil k tejto výzve doklad o doručovaní tejto výzvy žalovanému, kópiu doručenky, z ktorej vyplýva, že žalovaný túto výzvu prevzal dňa 03.02.2021 (č.l. 7 spisu).

19. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 28.03.2023 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky zo zmluvy o úvere, ktorá je vo výzve vyčíslená na sumu 5.890,23 Eur. Túto sumu žalovaný bol vyzvaný uhradiť najneskôr do 07.04.2023. Táto výzva na zaplatenie pohľadávky bola žalovanému odoslaná ako doporučená poštová zásielka pod podacím číslom D. dňa 30.03.2023 na adresu C. XXXX/XX, XXX XX C., o ktorej skutočnosti žalobca predložil Potvrdenku Slovenskej pošty, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica k Rozpisu zásielok pre EPH324416933 (č.l. 11-12 spisu).

20. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2022 pôvodný veriteľ, banka, oznámila žalovanému, že ako postupca ku dňu 07.10.2022 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy o spotrebnom úvere s VS: 3157596221 uzavretej dňa 26.10.2018 v celosti, spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na subjekt: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 s tým, že žalovaný od dátumu prevzatia oznámenia je povinný plniť všetky povinnosti podľa zmluvy výhradne tejto spoločnosti. Dôkaz o doručovaní tohto oznámenia žalovanému nebol v konaní žalobcom predložený.

21. Ohľadne postúpenia pohľadávky žalobca predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 včítane Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok, keď zmluva bola uzatvorená medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že predmetom postúpenia bola i predmetná pohľadávka v celkovej výške istiny 3.999,02 Eur, zmluvného úroku 1.177,94 Eur, úroku z omeškania 348,99 Eur s rozhodujúcim dňom 30.09.2022. K tejto Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 bola doložená i Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 03.10.2022 s odvolaním sa na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 v znení Dodatkov. K žiadosti bol priložený nosič CD-ROM obsahujúci Zoznam pohľadávok, ktoré sa postupujú na postupníka podľa zmluvy k dátumu postúpenia príslušnému pre túto žiadosť o postúpenie a prevod. Zoznam pohľadávok s dátami k 30.09.2022 bol zaznamenaný na priloženom nosiči CD-ROM. K dátumu prevzatia tejto žiadosti o postúpenie a prevod postupníkom postúpnik prijíma a kupuje každú pohľadávku uvedenú a zaznamenanú na priloženom nosiči CD-ROM. Dátum prevzatia na žiadosti o postúpenie a prevod je 07.10.2022.

22. Žalobca v konaní tiež preložil zrejme výpis z úverového účtu žalovaného (č.l. 49 spisu) bez vysvetlenia tohto dôkazu.

23. Žalobca opakovane do súdneho spisu predložil tvrdiac, že ide o listinné dôkazy preukazujúce skúmanie bonity žalovaného pôvodným veriteľom, t.j. bankou pred vznikom úverového vzťahu (č.l. 74-96, č.l. 144-166 spisu) bez ich riadneho vysvetlenia a uvedenia k nim riadnych skutkových tvrdení, keď nereagoval na ich doplnenie ani na základe výzvy súdu zo dňa 07.08.2023, ktorá žalobcovi bola doručená prostredníctvom právneho zástupcu dňa 09.08.2023, keď súd v predmetnej výzve žalobcu upozornil na to, že žalobca vo svojich vyjadreniach uvádza len všeobecné konštatovania vo vzťahu k skúmaniu bonity dlžníka veriteľom pred uzatvorením zmluvy o úvere a že tieto konštatovania nie sú v tomto ohľade dostačujúce.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná v celom rozsahu, preto ju zamietol.

25. Súd v konaní nemal žiadne pochybnosti, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb, o.i. aj úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom tejto úverovej služby, t.j. že spor vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Hoci zmluva o úvere je v súlade s predpismi obchodného práva absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods.6, písm. d/ Obchodného zákonníka a typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, a teda úverový vzťah vzniknutý z nej sa má posudzovať podľa ustanovení III. časti Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, v prípade „kolízie“ právnych predpisov občianskeho práva a obchodného práva, ktoré upravujú rovnaké práva a povinnosti, v spotrebiteľských vzťahoch prednostne sa použijú predpisy občianskeho práva, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, t.j. použijú sa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2, tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V konaní medzi stranami nebolo sporné (§ 151 ods. 1 CSP), že zmluva o úvere bola medzi stranami uzatvorená elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie a tak podlieha i právnemu posúdeniu podľa zákona č. 266/2005 Z.z., o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov. Tiež medzi stranami v konaní nebolo sporné, že zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 26.10.2018, hoci na zmluve o úvere je uvedený dátum 25.10.2018. Zrejme elektronickým procesom došlo k uzatvoreniu tejto až dňa 26.10.2018, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná (§ 151 ods. 1 CSP).

26. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

31. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

34. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

35. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

36. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

37. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

38. Typovo teda táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter, vzhľadom na charakter postavenia žalovaného v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľa, táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

39. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

40. Medzi stranami v konaní nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere dňa 26.10.2018 medzi pôvodným veriteľom, ktorým bola banka na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej za podmienok dojednaných v tejto zmluve o úvere, ktorej boli pridelené reg. č.: 143610911251018 (ďalej len „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy o úvere banka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver v sume 5.150,00 Eur. Že finančné prostriedky žalovanému boli poskytnuté, táto skutočnosť v konaní nebola sporná. Žalovaný čerpal úver jednorazovo dňa 26.10.2018. Úver bol poskytnutý pri dojednaní úrokovej sadzby fixnej počas celej doby trvania zmluvy (vo výške bez zliav). Žalovaný sa zaviazal úver splácať mesačnými anuitnými splátkami 83,64 Eur, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na deň 15.11.2018, frekvencia anuitných splátok bola dojednaná mesačne, doba trvania zmluvy bola určitá, na 95 mesiacov, výška úrokovej sadzby bola 11,90 % ročne (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), ktorá bola platná ku dňu schválenia úveru, výška úrokovej sadzby bez zľavy z Voliteľnej služby bola 13,90 % ročne, ktorá bola platná ku dňu schválenia úveru, mesačná anuitná splátka bez zľavy z Voliteľnej služby bola 89,30 Eur. V zmluve o úvere je tiež uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 12,78 %, pri ktorej celkové náklady dlžníka boli vyčíslené na sumu 2.847,30 Eur, výška úrokovej sadzby v tomto prípade bola 11,90 % ročne, mesačná anuitná splátka 83,64 Eur, celková čiastka, ktorú žalovaný bol povinný zaplatiť bola vyčíslená na sumu 7.997,30 Eur, inak bola uvedená RPMN bez zľavy z Voliteľnej služby, tu bola uvedená 15,02 %, v tomto prípade celkové náklady dlžníka boli vypočítané na sumu 3.385,00 Eur pri výške úrokovej sadzby 13,90 % ročne a pri výške mesačnej anuitnej splátky 89,30 Eur, keď potom celková čiastka v tomto prípade, ktorú dlžník bol povinný zaplatiť bola vyčíslená na sumu 8.535,00 Eur. Z čl. I. ods. 5. zmluvy o úvere ďalej vyplýva dojednanie, že v prípade nesplácania úveru je veriteľ, t. j. banka oprávnená v súlade s podmienkami podľa písm. b/ vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru z dôvodov, spôsobom a za podmienok upravených v čl. VIII. „Podmienok“. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli „Podmienky“, ktorými sa mali riadiť zmluvné strany vo veciach, ktoré neboli osobitne upravené v zmluve. Z čl. VIII. ods. 1. „Podmienok“, t.j. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.03.2018 vyplýva, že banka je oprávnená požadovať vrátenie celej pohľadávky s príslušenstvom pred dátumom konečnej splatnosti úveru dohodnutým v zmluve a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak počas zmluvy nastane akýkoľvek z dôvodov uvedených v tomto čl. ods. 1. písm. a/ až f/, konkrétne podľa písm. a/, ak sa dostane dlžník do omeškania s úhradou jednou anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace, bol na jej zaplatenie písomne vyzvaný a súčasne upozornený na zámer uplatniť právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní. Že tieto „Podmienky“ boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, táto skutočnosť tiež nebola v konaní medzi stranami sporná (§ 151 ods. 1 CSP).

41. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

42. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

44. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

45. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

46. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

47. Základnú spornú otázku, ktorú bolo v konaní súdom potrebné posúdiť, bola otázka aktívnej legitimácie žalobcu v konaní, nakoľko spotrebiteľský úverový vzťah vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola pôvodne uzatvorená medzi veriteľom, ktorým bola banka a žalovaným ako dlžníkom. Žalovaný v rámci obrany namietal, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, nakoľko pred podaním žaloby žalobcom na súd došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa, ktorým bola banka na žalobcu, ktorý nie je bankovým subjektom. Dôvodil to tým, že zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k nedodržaniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v spojení s nedodržaním zákonného postupu pri predčasnom zosplatnení úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keď ďalej namietal, že k postúpeniu pohľadávky došlo aj v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Mal za to, že došlo k postúpeniu tzv. živého úveru a preto toto postúpenie je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keď neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu, t.j. banka tiež nepostupovala pri skúmaní jeho bonity s odbornou starostlivosťou, a preto nebola oprávnená požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

48. V civilnom sporovom konaní je potrebné rozlišovať procesnú legitimáciu a vecnú legitimáciu. Procesnou legitimáciou sa rozumie oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitimáciou sa rozumie z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní.

49. Súd sa v danej veci preto zaoberal otázkou a to bez ohľadu, či žalovaný v tomto ohľade obranu vzniesol, nakoľko túto otázku je povinný súd posúdiť z úradnej povinnosti, či pri postúpení pohľadávky banky na nového veriteľa, ktorý nie je bankou bolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 183/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách“).

50. Žalobca v konaní dokladal aktívnu legitimáciu po postúpení pohľadávky bankou Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020, ktorá bola uzatvorená medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., t.j. pôvodným veriteľom ako postupcom na jednej strane a žalobcom, t.j. spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkom na strane druhej a Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 03.10.2022, tiež Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2022, z ktorého vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s., postúpila svoju pohľadávku ku dňu 07.10.2022 z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava.

51. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

52. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinností. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka).

53. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dáva možnosť postúpenia pohľadávky aj bez súhlasu klienta, musia však byť naplnené vyššie uvedené podmienky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatný právny úkon. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R60/2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 Sp.zn. 7Cdo/26/2017, z ktorého vyplýva: „podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka)“.

54. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že úver bol predčasne zosplatnený pôvodným veriteľom, t.j. bankou Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.01.2021 ku dňu 21.01.2021, tak ako to vyplýva z obsahu tejto výzvy (nie ku dňu 20.01.2021, ako to tvrdil žalobca v žalobe). V tejto výzve je uvedené, že pôvodný veriteľ, t.j. banka dňom 21.01.2021 vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru včítane príslušenstva z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou dlžnej pohľadávky banky z titulu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalovaný neuhradil napriek predchádzajúcim upomienkam. Dlžná suma bola vyčíslená na čiastku 4.502,05 Eur s tým, že banka žiadala žalovaného uhradiť túto sumu v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy na účet špecifikovaný v tejto výzve. Predmetná výzva banky bola preukázateľne žalovanému doručená dňa 03.02.2021, keď žalobca o doručení tejto výzvy žalovanému predložil na dôkaz fotokópiu poštovej doručky (č.l. 7 spisu). Túto výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.01.2021 (č.l. 7 spisu) podľa názoru súdu je možné považovať za kvalifikovanú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (uznesenie Najvyššieho súdu SR Sp.zn.: 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023). Žiadna ďalšia osobitná výzva banky pre postúpenie pohľadávky banky na nového veriteľa sa podľa názoru súdu nevyžadovala, k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 07.10.2022, tak ako to vyplýva z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 03.10.2022 a v spojení s Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2022, keď potom ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 07.10.2022 žalovaný bol preukázateľne v omeškaní s úhradou predčasne zosplatnenej pohľadávky banky 90 dní, keďže výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 21.01.2021, ktorá mu bola doručená dňa 03.02.2021 bol povinný predčasne zosplatnenú pohľadávku uhradiť do 7 dní, teda do dňa 10.02.2021, teda odo dňa 11.02.2021 sa dostal do omeškania, a ku dňu 07.10.2022 bol preukázateľne v omeškaní s jej úhradou 90 dní.

55. Strany zmluvy o úvere si možnosť predčasného zosplatnenia úveru, nakoľko žalovaný v zmysle zmluvy o úvere sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach, dojednali v čl. I. ods. 5 písm. b/ samotnej zmluvy o úvere v spojení s čl. VIII. ods. 1. písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.03.2018 a ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere (§ 565 Občianskeho zákonníka).

56. Súd sa v konaní však zaoberal i otázkou, či pôvodný veriteľ, t.j. banka pred predčasným zosplatnením úveru postupovala i v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pôvodný veriteľ, t.j. banka pred predčasným zosplatnením úveru ku dňu 21.01.2021 výzvou „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 26.11.2020 oznámila žalovanému, že k tomuto dňu eviduje z predmetnej zmluvy o úvere pohľadávku po lehote splatnosti v celkovej výške 220,64 Eur. Súčasne banka vyzvala žalovaného na okamžité zaplatenie tejto dlžnej sumy s poučením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaný ako dlžník celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom vrátil pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Táto výzva banky žalovanému bola preukázateľne doručená dňa 30.11.2020, keď žalobca predložil o tom

dôkaz poštový podací hárok Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva identifikácia doručovanej tejto zásielky žalovanému: RF362736155SK (č.l. 169 spisu), a Sledovanie zásielok Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že táto zásielka preukázateľne žalovanému bola doručená dňa 30.11.2020 (č.l. 170 spisu). Túto výzvu banky zo dňa 26.11.2020 „Tretia upomienka – pokus o zmier“ (č.l. 50 spisu) však zo strany súdu nemožno vyhodnotiť ako výzvu, ktorá naplňa hmotnoprávne podmienky výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože z obsahu tejto výzvy nevyplýva, že banka upozornila spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie, resp. na možnosť uplatnenia práva na predčasné zosplatenie úveru. Z obsahu tejto výzvy vyplýva, že banka požiadala spotrebiteľa o okamžitú úhradu dlžnej pohľadávky, resp. dlžných splátok úveru a neupozornila spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na predčasné zosplatenie úveru.

58. Nakoľko banka obsahovo výzvu vykonala nie v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa názoru súdu nemohlo dôjsť následne bankou k predčasnému zosplateniu úveru Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 21.01.2021, keď banka nedodrжала postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

59. Nakoľko banka pri predčasnom zosplatení úveru, t.j. pôvodný veriteľ pri predčasnom zosplatení úveru nedodrжал zákonný postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemohol potom platne postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere na žalobcu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Banka postúpila pohľadávku v rozpore so zákonom, preto takéto postúpenie je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

60. V súdnej veci vzhľadom na obranu žalovaného nemožno opomenúť ani ustanovenie § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ods. 1 ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa na oprávneného poskytovateľa spotrebiteľského úveru podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov) na veriteľa oprávneného poskytovateľa spotrebiteľského úveru podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov) a
b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

61. Žalovaný v konaní okrem iného namietal, resp. spochybnil oprávnenie veriteľa, t.j. banky vyžadovať jednorazové splatenie úveru z dôvodu porušenia povinnosti veriteľa skúmať úverovú bonitu jeho ako dlžníka v nadväznosti na nemožnosť platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho podľa žalovaného žalobca okrem iných dôvodov nie je v posudzovanej veci aktívne vecne legitimovaný.

62. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom do 31.12.2018 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

63. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

64. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a/ čistý príjem spotrebiteľa,

b/ náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovacie povinnosti,

c/ výška splátky spotrebiteľského úveru a
d/ peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

65. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a/.

66. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., prvá veta, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

67. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

68. Dôkazné bremeno preukázania, že pôvodný veriteľ, t.j. banka pred poskytnutím úveru skúmala bonitu žalovaného, zaťažovalo žalobcu. Žalobca bol povinný dôkazmi v konaní uvedené preukázať, ale nielen preukázať, ale k tejto skutočnosti uviesť aj skutkové tvrdenia, ktoré neuviedol v žalobe a ktoré, neuviedol ani vo vyjadrení k odporu žalovaného a neuviedol ich ani na základe výzvy súdu, keď podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Nakoľko žalobca v tomto ohľade ich neuviedol, súd v zmysle § 150 ods. 2 CSP, podľa ktorého na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia, vyzval žalobcu na doplnenie týchto skutkových tvrdení, ktorú procesnú povinnosť si žalobca nespĺnil, do súdneho spisu len doložil opakovane listinné dôkazy tvrdiac, že z týchto vyplýva skúmanie bonity žalovaného pred vznikom úverového vzťahu a to bez bližšieho zdôvodnenia a vysvetlenia pred súdom, ako pôvodný veriteľ, t.j. banka postupovala pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 20 a ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z.. V konaní súdom nebolo možné opomenúť ani ustanovenie § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že podrobnosti o výpočte limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver stanoví Národná banka opatrením. V čase vzniku úverového vzťahu v platnosti bolo Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017, ktoré bolo vydané podľa § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca bol v konaní povinný preukázať, že pôvodný veriteľ postupoval v súlade s týmto opatrením pri stanovení a výpočte limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, žalobca pred súdom tieto skutočnosti nepreukázal, neuniesol tak dôkazné bremeno preukázania, že banka pred vznikom úverového vzťahu so spotrebiteľom postupovala s odbornou starostlivosťou a posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., preto nebola oprávnená od spotrebiteľa, t.j. žalovaného požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., prvá veta, a teda pokiaľ pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy postúpila na žalobcu, konala tak v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože postúpila pohľadávku, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

69. Na základe vyššie uvedených dôvodov potom súd konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, teda nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Z tohto zásadného dôvodu súd potom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

70. Na záver súd už len dodáva, že vzhľadom na dôvody zamietnutia žaloby, ktoré súd vyhodnotil ako prednostné, keď týmto prednostným dôvodom je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, nebolo potom ďalej dôvodné a opodstatnené a účelné sa súdom zaoberať ďalšími námietkami žalovaného v konaní o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru s poukazom na tvrdenie žalovaného, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

71. O nároku na náhradu trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Žalovaný mal v konaní plný úspech, žalobca plný neúspech, preto žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

7Csp/57/2023

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).